

272. Tweede Almeers dictee

Pionieren met talent

In november '76 zagen de eerste vierentwintig apetrotse gezinnen reikhalzend uit naar de sleutel van hun nieuwe huis in Almere. Ze kregen het kleynood uit handen van de bewindsman van Verkeer en Waterstaat.

Die oer-Almeeders waanden zich bedoeïenen. Ze bivakkeerden in een permanente bouwput in een zompige polder te midden van polyinterpretabele betonskeletten. Er werd continu geheid. Qua infrastructuur leek Almere nog een dadaïstische schim. Landschapsarchitecten en planologen broedden nog naar hartenlust.

Een decennium later was de van God verlaten woestijn getransformeerd tot grote stad in spe: 50.000 inwoners. In datzelfde jaar 1986 werd de provincie Flevoland geïnitieerd. Een jaar later was Almere ook per spoor bereikbaar: het tracé Weesp-Almere, van de Flevospoorlijn, werd in gebruik genomen.

Van ideeëloze jansaliegheest konden de Almeeders in de achterliggende kwarteeuw nooit beticht worden. Projecten op z'n janboerenfluitjes kwamen in het vocabulaire van de polderbestuurders niet voor; maar in de negentiger jaren begon Almere aan hybride metropoolaspiraties te lijden.

Achter hun designbureaus kwijlden megalomane ambtenaren bij visioenen van wel 400.000 inwoners. Of betreft het hier irreële borrelpraat? Recentelijk raaskalde een parlementariër zelfs over een brug tussen IJburg en zuidwestelijk Flevoland.

Een vraag die in retrospectief rijst, is ontegenzeggelijk: wijkt Almere nu fundamenteel af van de rest van Nederland? Nauwelijks. Er zijn twee significante verschillen: de meeste kinderen bezoeken er een openbare school en etnische minderheden hokken in Almere niet in groten getale samen in obscure getto's. En er wordt frequenter gebarbecued.

Blijf ook in de toekomst bij de effectuering van ambitieuze plannen op uw qui-vive: pionieren blijft gelieerd aan talent.